

عنوان مقاله:

نقش تعامل انسان و محیط در دستیابی به توسعه پایدار شهری

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی سازه ، معماری و توسعه شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حسن مراد یاری مورینه - کارشناس ارشد معماری

پرویز امیدی - کارشناس ارشد معماری

حسن سجاد زاده - دکتری شهر سازی و عضو هیئت علمی دانشگاه بوعلی همدان

خلاصه مقاله:

تعامل انسان و محیط به معنای ادراک ذهنی مردم از محیط و احساسات کم و بیش آگاهانه آنها از محیط خود است که شخص را در ارتباطی درونی با محیط قرار می دهد، به طوری که فهم و احساس فرد با زمینه معنایی محیط پیوند خورده و یکپارچه می شود. در این میان، توجه به عوامل موثر بر رابطه انسان و محیط نقش مؤثری در توسعه پایدار شهری خواهد داشت، روش تحقیق این مقاله توصیفی، ذیل پژوهش های کیفی می باشد و کیفیت شاخص تحقیق، فهم و درک رابطه انسان و محیط از یک طرف و مؤلفه های معماری پایدار و شاخص های توسعه پایدار از طرف دیگر می باشد. در این مقاله با استفاده از روش مرور متون و با رویکردی تحلیلی به بررسی مسأله توسعه ی پایدار شهری، مفاهیم و تعاریف توسعه پایدار، وگره خوردن آن در قابلیت های محیط و شایستگی های انسان در این زمینه پرداخته شده است. در ادامه شاخص شناسی توسعه پایدار از منظر کالبدی، اقتصادی، فرهنگی و محیطی بیان شده است.

کلمات کلیدی:

انسان، محیط، توسعه پایدار شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/353527>

